

4. Кримінально-виконавча система України у липні 2018 р. Статистичний огляд. Режим доступу: <https://court.go.ua/inse/sudova-statystyka>. 200 (дата звернення 30.10.2020).

5. Майстренко О. В. Теоретико-правові аспекти колізій у законодавстві України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків: Харків. ун-т внутр. справ, 2008. 20 с.

6. Стан здійснення судочинства судами загальної юрисдикції в 2007 р. (за даними судової статистики). *Вісник Верховного Суду України*. 2008. № 6(94). С. 37-43.

7. Статут Організації Об'єднаних Націй; Статут Міжнародного суду: прийняті 26 червня 1945 року. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>. (дата звернення 30.10.2020).

АНАЛІЗ СТАНУ ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗАКОННІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ В УМОВАХ COVID-19

Богущ Л. А.

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри теорії і методики журналістської творчості

Міжнародного економіко-гуманітарного університету

імені академіка Степана Дем'янчука

м. Рівне, Україна

Упродовж останніх майже півтора року в Україні у зв'язку із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19 введено низку обмежень, однак журналісти намагаючись бути на «передових рубежах оприлюднення інформації» продовжують професійно виконувати свої обов'язки і в умовах «пандемії».

Професійним журналістом, є творчий працівник, який як учасник інформаційних відносин професійно збирає, одержує, створює і займається підготовкою інформації для засобу масової інформації та діє на підставі трудових чи інших договірних відносин з його Редакцією або займається такою діяльністю за її уповноваженням. Свою професійну діяльність він може здійснювати в інтересах будь-якого друкованого (газети, журнали, бюлетені тощо і разові видання з визначеним тиражем) або аудіовізуального (радіомовлення, телебачення, кіно, звукозапис, відеозапис тощо) засобу масової інформації.

Вивченням даних Єдиного реєстру досудових розслідувань встановлено, що упродовж періоду перебування жителів України в умовах COVID-19 спостерігається стійка тенденція до зниження рівня вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ст.171 КК України (перешкоджання законній, професійній діяльності журналістів).

Так, умисне перешкоджання законній професійній діяльності журналістів є кримінальним правопорушенням, передбаченим ч. 1 ст.171 КК України, яке карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років [1].

Частиною другою вказаної статті передбачена відповідальність за переслідування журналіста за виконання професійних обов'язків, за критику, здійснюване службовою особою або групою осіб за попередньою змовою, яка карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням права обіймати певні посади на строк до трьох років [1].

Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів – це протиправне створення перепон, обмежень, заборон щодо одержання, використання, поширення та зберігання інформації окремим журналістом (журналістами) чи засобом масової інформації. Воно може виразитись у примушуванні до поширення певної інформації або відмові в її поширенні, здійсненні цензури, незаконному вилученні тиражу друкованої продукції, знятті передачі з ефіру, недопущенні журналіста до участі у прес-конференції, безпідставній відмові в акредитації засобу масової інформації чи окремому журналістові, позбавленні журналіста чи засіб масової інформації можливості скористатися переважним правом на одержання інформації, необґрунтованій відмові у задоволенні запиту щодо доступу до офіційних документів або наданні письмової чи усної інформації, порушенні права власності на інформацію, навмисному приховуванні інформації, безпідставній відмові від поширення певної інформації тощо.

Таке перешкоджання може здійснюватися шляхом погроз, застосування фізичного насильства, обману, шантажу, пошкодження, чи знищення майна, підкупу тощо.

Аналізом даних Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР) встановлено, що якщо упродовж попередніх років 2017, 2018, 2019, рівень вчинення кримінальних правопорушень за ст.171 КК України залишався майже сталим 105, 106 та 106 кримінальних правопорушень відповідно, то упродовж 2019-2020 років (період пандемії) в Україні в цілому спостерігається стійка тенденція до зниження рівня вчинення зазначеної категорії кримінальних правопорушень (89 – 10 місяців 2019 року проти 79 – 10 місяців 2020 року).

Так, значно зменшився рівень злочинності у вказаній сфері у Волинській (з 4 до 1 кримінального правопорушення), Закарпатській (з 11 до 2 кримінальних правопорушень), Миколаївській (з 3 до 0 кримінальних правопорушень), Одеській (з 14 до 7 кримінальних правопорушень) та Полтавській областях (з 6 до 3 кримінальних правопорушень).

Водночас, збільшилась кількість фактів перешкоджання законній діяльності журналістів у Вінницькій (з 1 до 2 кримінальних правопорушень), Дніпропетровській (з 2 до 5 кримінальних правопорушень), Запорізькій (з 0 до 1 кримінального правопорушення), Київській (з 4 до 7 кримінальних правопорушень), Кіровоградській (з 0 до 2 кримінальних правопорушень), Львівській областях (з 0 до 12 кримінальних правопорушень) та місті Київ (з 14 до 18 кримінальних правопорушень).

Таким чином можна стверджувати, що у зв'язку із введенням обмежень зумовлених поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19 зменшилась кількість кримінальних правопорушень щодо перешкоджання законній діяльності журналістів.

Література:

1. Кримінальний кодекс України. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення 03.12.2020).

ЩОДО МЕТОДІВ, СТРАТЕГІЙ І ПРИЙОМІВ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ В ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВАХ

Боровик А. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
член-кореспондент Академії адміністративно-правових наук,
професор кафедри кримінально-правових
та адміністративно-правових дисциплін,
декан юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Науковці наголошують, що зарубіжний досвід характеризується використанням різних методів, стратегій і прийомів боротьби з корупцією, що є дієвими в їх країні (наприклад, Швеції, Сінгапурі та